

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA



URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

92694

Patent dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono: 08.10.74 (P. 174675)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 01.09.75

Opis patentowy opublikowano: 31.12.1977

MKP E04f 13/02
C04b 41/00

Int. Cl.²
E04F 13/02
C04B 41/00

Twórcy wynalazku: Aleksander Rusiecki, Bronisław Brodzik

Uprawniony z patentu: Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa (Polska)

Sposób wykonywania tynków

1

Dziedzina techniki. Przedmiotem wynalazku jest sposób wykonywania tynków z zapraw, zwłaszcza cementowo-wapiennych lub wapienno-gipsowych, na podłożach betonowych ścian i sufitów, wykonywanych z elementów budowlanych blokowych lub płytowych oraz monolitycznych, dojrzewających w normalnych warunkach klimatycznych, lub przy naparzeniu. Wynalazek przeznaczony jest do stosowania w fabrykach domów, wykańczających elementy przed ich wysłaniem na budowy, a także przez przedsiębiorstwa wykonujące roboty wykończeniowe na gotowych budynkach.

Stan techniki. Znany sposób wykonywania tynków z zapraw, zwłaszcza cementowo-wapiennych lub wapienno-gipsowych, na podłożach betonowych polega na tym, że pierwszą czynnością, jeszcze przed narzuceniem obrzutki, jest nawilżanie podłoża, a następnie, po narzuceniu i po związaniu obrzutki, narzucenie i ewentualnie zacieranie tynku. Zarówno literatura jak i obowiązujące instrukcje zalecają nawilżanie podłoża, aż do pierwszego powierzchniowego nasycenia, którego oznaką jest to, że krople wody utrzymują się przez moment na powierzchni podłoża.

Niedogodność stosowania znanego sposobu wykonywania tynków z zapraw, zwłaszcza cementowo-wapiennych lub wapienno-gipsowych, na podłożach betonowych wynika z faktu, że podłoża betonowe są mało porowate i w związku z tym, ich nasiąkliwość jest niska (zaledwie kilka procent),

2

co powoduje, że nawilżenie podłoża wyklucza praktycznie przenikanie do podłoża wody zarobowej z zaprawy i chemiczne wiązanie tej zaprawy z podłożem. Tynki z zapraw, zwłaszcza cementowo-wapiennych lub wapienno-gipsowych, nakładane na podłoża betonowe znanym sposobem, związane są z podłożem jedynie adhezją powierzchniową wody i częściowym klinowaniem się zaprawy w bruzdach lub szczelinach powierzchni podłoża.

Istota wynalazku. Istota wynalazku wykonywania tynków z zapraw, zwłaszcza cementowo-wapiennych lub wapienno-gipsowych, polega na tym, że obrzutkę narzuca się na podłoże betonowe w stanie suchym lub powierzchniowo-suchym, najkorzystniej o wilgotności powierzchniowej poniżej 3%. Powierzchnia betonu nie powinna przy dotyku wykazywać oznak świeżego zwilgocenia. Po związaniu obrzutki narzuca się zaprawę tynkarską, którą ewentualnie zacierą się.

Narzucanie zaprawy na suche podłoże betonowe pozwala na odsysanie przez to podłoże części wody zarobowej z zaprawy, co daje trwałe, chemiczne wiązanie tynku z podłożem. Proces ten przebiega tym korzystniej im krótszy jest czas wiązania stosowanej wyprawy tynkarskiej. Ewentualne, drobne rysy, powstające na tynku na skutek odciągania wody z zaprawy przez podłoże, zostają usuwane przy zacieraniu powierzchni tynku.

W przypadku wyraźnego zapylenia powierzchni podłoża betonowego, powierzchnię zapyloną zmy-

wa się rozcieńczonym roztworem szkła wodnego, najkorzystniej w stosunku wagowym 1 część szkła na 4 do 5 części wody, a po co najmniej jednodobowym przeschnięciu powierzchni narzuca się obrzutkę, a następnie po związaniu obrzutki narzuca się zaprawę tynkarską i ewentualnie zacierają się tynk.

W celu zwiększenia przyczepności tynków z zapraw, zwłaszcza cementowo-wapiennych lub wapienno-gipsowych, do podłoży betonowych i zmniejszenia stopnia powstawania na tynkach rys skurczowych, wykonane tynki należy po okresie schnięcia, najkorzystniej po jednym tygodniu, zwilżać parokrotnie wodą w odstępach kilkudniowych.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wykonywania tynków z zapraw, zwłaszcza cementowo-wapiennych lub wapienno-gipsowych, na podłożach betonowych ścian i sufitów, polegający na narzucaniu obrzutki, a po jej związaniu na narzucaniu tynku i ewentualnie na za-

cieraniu tego tynku, **znamienny tym**, że obrzutkę narzuca się na podłoże betonowe w stanie suchym lub powierzchniowo-suchym, najkorzystniej o wilgotności powierzchniowej poniżej 3%.

2. Sposób według zastrz. 1, **znamienny tym**, że tynki po okresie schnięcia, najkorzystniej po jednym tygodniu, nawilża się parokrotnie wodą w odstępach kilkudniowych.

3. Sposób wykonywania tynków z zapraw, zwłaszcza cementowo-wapiennych lub wapienno-gipsowych, na podłożach betonowych ścian i sufitów, polegający na narzucaniu obrzutki, a po jej związaniu na narzucaniu tynku i ewentualnie na zacieraniu tego tynku, **znamienny tym**, że obrzutkę narzuca się na podłoże betonowe, które co najmniej jedną dobę wcześniej zostało zmyte rozcieńczonym szkłem wodnym, najkorzystniej w stosunku wagowym 1 część szkła na 4 do 5 części wody.

4. Sposób według zastrz. 3, **znamienny tym**, że tynki po okresie schnięcia, najkorzystniej po jednym tygodniu, nawilża się parokrotnie wodą w odstępach kilkudniowych.